

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Kr. til 500 000 Kr., en kvart Million pr. Høfde, og Landtabet var vokset til en Værdi af ca. 2 000 Kr. aarlig. Spørgsmaalet rejstes ogsaa den Gang om Kirkegaarden, som Havet nu var rykket nærmere og kun var en 130 Meter borte fra. Jeg forsøgte den Gang at faa en første Bevilling paa en kvart Million ind paa Finansloven for 1925—26, men naaede af statsfinansielle Grunde ikke at faa Bevillingen optaget.

I Løbet af 1925 underkastedes hele Forholdet en grundig Undersøgelse af Teknikerne, som kom til det Resultat, at der af Hensyn til Kirken skulde opføres ikke to, men fem Høfder til et samlet Beløb af 1 Million. Jeg søgte da at faa en første Bevilling paa en kvart Million op paa Finansloven for 1926—27, men den blev ligesom Aaret forud udskudt af almindelige finansielle Hensyn.

De følgende Aar under Venstreministeriet kan jeg ikke se, der er gjort noget for at faa Høfderne bygget. Der kom i 1927 et Andragende fra Menighedsraadet i Trans, hvor man ogsaa under Hensyn til Kirken ønskede Beskyttelse af Kysten, men det afvistes af Ministeriet under Hensyn til Omkostningerne, idet man henviste til, at der vilde gaa ca. 40 Aar, inden Havet naaede Kirken, og Beboerne synes da at have opgivet Haabet om at faa deres Ønske opfyldt.

Først i 1930 kom de igen. De har nu øjensynlig faaet Tillid til at kunne faa Sagen gennemført, den samme Tillid, som det ærede Medlem har til mig, og jeg har for saa vidt heller ikke skuffet denne Tillid, som jeg selv havde et Haab om at faa en Bevilling paa 160 000 Kr. som første Del af en 5-aarig Bevilling paa 700 000 Kr. Nu var nemlig Priserne sunket saa meget, at man kunde komme igennem med 700 000 Kr.

Men saa dukkede der pludselig et andet Beskyttelses anlæg op. Ellers tror jeg sikkert, at jeg havde faaet Bevillingen til Trans paa Finansloven. Det gjaldt Mersk Diget i Fjaltring Sogn, hvor Forholdene var langt mere faretruende og øjeblikkelig Hjælp paa krævet. Der kom derfor hertil paa indværende Aars Finanslov en første Rate paa 140 000 Kr. af en Bevilling paa 300 000 Kr., medens Resten findes paa Finanslovforslaget for 1932—33. Jeg har atter søgt, om det var muligt at faa en Bevilling sat ind for at kunne begynde ved Trans, men det er ikke lykkedes, og jeg kan ikke give noget Løfte om, hvornaar en Bevilling til Høfderne der kan komme. Jeg kan kun

sige, at jeg mener, at denne Beskyttelse maa skabes, saa snart det er økonomisk muligt.

Jeg skal ikke bebrejde Venstres Regeringer, at de ikke har foretaget noget, jeg har selv trods min Interesse for Spørgsmaalet ikke kunnet faa det løst; men jeg venter ogsaa, at det ærede Medlem vil erklære sig tilfreds med, at Sagen ikke er opgivet, men kun udskudt.

Pinholt: Jeg takker den højtærede Minister for de Bemærkninger, han fremsatte. De viser jo nemlig, at Ministeren er opmærksom paa Sagen og ogsaa er villig til at tage den op. Jeg tror ogsaa, den er saa paakrævet, at den maa løses. Men naar den højtærede Minister sagde, at jeg paa den ene Side ønskede Bespærelser paa Budgettet og paa den anden Side kom med Ønske om nye Bevillinger, saa er det jo ikke helt rigtigt. Jeg indrømmede jo overfor den højtærede Minister, at Anlægget ved Mersk Diget maatte gaa forud for Anlægget ved Trans. Men naar dette er afsluttet, er det, jeg mener, Tiden er kommet til at begynde ved Trans. Det forstaar jeg ogsaa Ministeren vil være indstillet paa, og derfor takker jeg for det Svar, han har givet, og haaber saa paa, at det maa lykkes at føre den Sag igennem.

Hvad det Forbehold angaar, som Venstre har taget overfor Statsbanernes Anlægsbudget, er det ikke min Mening her at rejse nogen større Diskussion, jeg har blot villet motivere, at vi har taget dette Forbehold. Det er saa meget rimeligere at gøre det, som vi jo overfor to bestemte Tilfælde — de to Skibe, der skal bygges — ikke er gaaet med til Bevillingen, hvad derimod de 3 andre Partier har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard er nu kommet saa nær op til Regeringen, at han i Virkeligheden har den Tillid til den, at naar bare den siger, der er Penge, eller at den vil foretage et eller andet, saa er han villig til at gaa med. Og det er jo meget rart, at han har den Tillid. Men vi andre kan jo godt have et andet Skøn — og det har vi nu — om, hvad der i Øjeblikket vilde være rimeligt og forsvarligt. Saaledes som de økonomiske Forhold ligger i Øjeblikket og under Hensyn til Vanskeligheden ved at skaffe Kapital har vi for vort Vedkommende villet tage dette Forbehold, og vi vil ogsaa til tredje Behandling stille konkrete Ændringsforslag, som man da kan komme til at drøfte.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.